പ്രാചീന കാലത്തുതന്നെ ഭാരതത്തിൽ പലിശ സമ്പ്രദായംനിലവിലുണ്ടായിരുന്നു . മനുസ്മൃതിയിൽ പലിശയെപറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുട്.വാങ്ങുമ്പോൾ പലിശ നൽകേണ്ടതില്ല, പണയം വച്ച ഉരുപ്പടികൾ,അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ല ,പത്തുവർഷമായിട്ടും തിരിച്ചെടുത്തില്ലെങ്കിൽ പണയ ക്കാരന്റെതായിമാറും,പണയ വസ്തുവിന് കേടുവന്നാൽ അതിന്ടെ വിലക്കു തുല്യമായ പണം ഇളവുനൽകണം തുടങ്ങിയ നിബന്ധനകൾ മനുസ്മൃതിയിൽ കാണാം.100-ന് ഒന്നുവീതം പ്രതിമാസം (പന്ത്രണ്ടു ശതമാനം) പലിശ വാങ്ങാൻ വസിഷ്ട്ട മഹർഷി അനുവാദം നൽകിയതായി പുരാണത്തിൽ കാണുന്നു.

ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മഹാവീരൻ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരുദാഹരണം ഇങ്ങനെയാണ് ."അല്ലയോ സുഹൃത്തേ മാസത്തിൽ മൂന്ന് ശതമാനം നിരക്കിൽ 80ന് അത്ര കാലം കൊണ്ട് 28 പലിശ കിട്ടുമെന്ന് കണക്കുകൂട്ടി എന്നോട്പറയുക."

പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഭാസ്കരാചാരിയൻ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തതായി കാണുന്നു. "ഒരു മാസത്തേക്ക് നൂറിന് അഞ്ച് എന്ന നിരക്കിൽ പതിനാറിന് ഒരു വർഷത്തേക്ക് എന്ത് പലിശയാകും"?

"നൂറിന് മൂന്നിലൊന്നു മാസക്കാലത്തിലേക്ക് അഞ്ച് അന്ചിലൊന്നയാൽ അറുപത്തിരണ്ടരയ്ക്ക് മൂന്നും അഞ്ചിലൊന്നും മാസക്കാലത്തേക്ക് എന്ത്പലിശ ആകും"

പുരാതന ഗ്രീസിൽ പലിശ സമ്പ്രദായം നിയമപ്രകാരം കർശനമാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിലും പന്ത്രണ്ടു മുതൽ പതിനെട്ടു വരെ ശതമാനം പലിശ പതിവായിരുന്നു. ഡെമോസ്തനിസിന്ടെ കാലത്ത് പന്ത്രണ്ടു ശതമാനം എന്നത് താഴ്ന്ന നിരക്കയിട്ടാണ് കരുതിയിരുന്നത്.പലിശ കണക്കുകൂന്നതിനു എവിടെ രണ്ടു രീതികൾ പ്രചാരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മിന എന്ന നാണയത്തിന് ഒരു മാസത്തേക്കുള്ള പലിശയും ഒരു വർഷത്തേക്കുള്ളപലിശയും.സാധാരണയായി പലിശ ഓരോ മാസത്തിന്റെ ഒടുവിലാണ് നൽകിയിരുന്നത്.

പുരാതന റോമിൽ പലിശക്ക് നിശ്ചിത നിരക്കൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.അവർ പലിശയെ ഫീനസ് അന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്.പന്ത്രണ്ടിൽ ഒന്ന് (8 1/3ശതമാനം)എന്ന നിരക്ക് സാധാരണം ആയിരുന്നു.പിൽക്കാലത്ത് പാശ്ചാത്യരുടെ രീതി അനുസരിച്ച് പലിശ മാസത്തിൽ കണക്കാക്കുന്ന രീതി നിലവിൽ വന്നു. ഒരു മാസത്തിൽ ഒരു ശതമാനം എന്നതായി നിരക്ക്.അത് പന്ത്രണ്ടു ശതമാനതിനു തുല്യമാണ്.പലിശ മുൻകൂറായി നൽകേണ്ടിയിരുന്നു.സിസറോ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത് 48 ശതമാനം നിരക്ക് വരെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു.പക്ഷെ അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏറ്റവും കൂടിയ നിരക്ക് വർഷത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു ശതമാനമായി നിജപ്പെടുത്തി.ജെസ്ടിനിയൻ ഈ നിരക്ക് മാസത്തിൽ അര ശതമാനമായി ചുരുക്കുകയുണ്ടായി.അങ്ങനെ സാധാരണ നിരക്ക് ആറു ശതമാനമായി.

മധ്യകാല യൂറോപിൽ പലിശ വാങ്ങുന്നത്

നിയമം മൂലം തന്നെ നിരോധിക്കപെട്ടിരുന്നു.കടം വാങ്ങി കൃത്യസമയത്ത് തിരിച്ചു കൊടുത്താൽ പലിശ നൽകേണ്ടതില്ല. പക്ഷെ കൃത്യ സമയത്ത് തിരിച്ചു കൊടുക്കണയില്ലെന്കിൽ ഒരു നഷ്ട്ട പരിഹാരം നല്കാൻ കടം വാങ്ങിയ ആൾ ബാദ്ധ്യസ്ഥനായിരുന്നു.എങ്ങനെ ഇടപടിനിടയിൽ കൊടുക്കുന്നത് "that which is between " (if – quod interest)എ ന്നതാണ് പിന്നീട് Interest (പലിശ)ആയി പ്രചരിച്ചത്.

പതിനഞ്ച് പതിനാറു നൂറ്റാണ്ട് കാലഘട്ടത്തിലാണ്പലിശ ശതമാനമായി കണക്കാക്കാൻ തുടങ്ങിയത്.ഓരോ നാണയ വ്യവസ്ഥയിലും വലിയ നാണയത്തിന് ഒരു നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് ചെറിയ എത്ര നാണയം എന്ന നിരക്കാണ് പ്രചാരം. ഒരു പൌണ്ടിന് ഒരു നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് ഒരു പെൻസ് എന്ന രീതിയിൽ നിരക്ക് സ്ഥികരിച്ചു പോന്നിരുന്നു.ഓരോ രാജ്യത്തിനും വ്യത്യസ്ത നാണയ വ്യവസ്ഥ നിലനിന്നിരുന്നതിനാൽ ശതമാന നിരക്കിൽ വലിയ അന്തരം കാണപ്പെട്ടിരുന്നു.ഭാരതത്തിൽ ശതമാന നിരക്കിലക്കിയാൽ ആറു ശതമാനം വരെ നിരക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഭാസ്കരചാര്യരുടെ (12ആം നൂറ്റാണ്ട്) ചില പ്രശ്നങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുട്.

അവലംബം:ഗണിത വിജ്ഞാനകോശം